

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[und]o delitias p[er] integra[m] castitate[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. De sc̄to Bernardo

petōr. Prīmū ī morte deponit: aliō velit
nōlī moriēs retineat: nīlī an mortē dōna-
tur. Vtē q̄ diuitie nō opes sicut: sed vnu-
tes: q̄s lecu p̄sciētia portat ut ī p̄petuū
vnuēs fiat. Hec ille.

Sedō p̄temp̄sit delitias

p̄ integrā castitatem quā suauit et multū a-
mauit. Vn̄ ip̄e in q̄dā ep̄la in laude casti-
tatis d̄t. Quid castitate decor? q̄ mundū
de imūdo p̄ceptū seic facit: et de hoste do-
mesticū: de hoīe angelū. Hec ille. Per
tria aut̄ custodiuit castitatem. Primo per-
repressit abstinentiam quā vnuēs multū sibi
indicebat. sagimē crudui, p̄ buryro n̄ discer-
nes coedebat alioq; oleū, p̄ aqua bibebat;
pulmetū ex foliis sagi p̄fecit dīs sumptū;
vigilabat vltra possibilatē humana: celi-
cio insup multo tpe vnuēs est q̄s occul-
tu esse potuit. q̄s di. cū Paulō. L. ix.
Lastigo corp⁹ meū et in futu. redigo. q̄s
etīā p̄siderās illū Hiero. in ep̄la ad eusto-
chīū. Del⁹ est stomachū te dolere q̄s mē-
tē: impare corpori q̄s seruire: gressu vacillā-
re q̄s pudicitia. Sc̄do p̄ correptiuā vio-
lentia. Nā cū sel⁹ p̄tiglet cū oclos in mu-
kere q̄ndam aliquādiū infusse: in seip̄o es-
rubuit et in stagno geliday aq̄z rādix p̄-
māst donec pena exāguis effect⁹ p̄ gra-
dei a calore corporis p̄cupie tor⁹ refrigerit
Gal. y. Qui chū sunt carnē suā crucifix-
rūt cu vichē et p̄cupisctēs. Tertio per
fugitivā diligentia. familiaritates em̄ mu-
hix p̄ closas fugiebat: caues illū Eccl. iij.
Qui amat p̄iclm̄ p̄bit in illo.

Tertio p̄temp̄sit honores et

supbias p̄ verā humilitatē. Vn̄ et ip̄e dic-
q̄ m̄ salutis hūilitas. Vn̄ cū ip̄e mltū no-
bilis esset: n̄ curauit de nobilitate car-
sed de nobilitate mētis: cui⁹ fundamētū
est hūilitas. Lū erīā a m̄līas ciuitatib⁹ ele-
stus esset in ep̄m. l. Janue et mediolanire
sp̄dit se nō esse suū: sed alioz seruitio de-
putatu. ex q̄ apparet ei⁹ hūilitas. Apparet
etīā ex ei⁹ patiētia. Lū cuidā ep̄o sc̄p̄issiz
ēū amicabil̄ amonēs alle vhemētib⁹ exal-
terbatus amarissimā sibi ep̄lam rescp̄site:
ita dices in p̄ncipio. Salutē et nō sp̄m blas-
phemie: tāq̄ si ex sp̄m blasphemie sibi scri-
p̄sset bernard⁹. Ad quē bernard⁹: Ego
sp̄m blaiphemie me hie nō credo: nec ma-

ledixisse cuiq̄z nee malediceat mevelles seis
p̄sertum p̄ncipi p̄pli mei. Ite cū semel q̄dāz
ēū in maxilla p̄cūlissz: vir circumstātes ad
iurauit ne illū rāgeret: h̄i pace abī dimic-
terēt. Sed heu heu q̄p̄paus s̄fīles, nam
nūc q̄libet minimaz q̄lēcungz iniurā vult
vindicare: nō attēdens q̄d d̄t Eccl. xviii.
Qui vindicare vult a deo inueniet vindic-
cā. Circa hoc deberet chīan⁹ notare q̄
plū de iulio cesare de q̄ Tulli⁹ refert: qui
bil obliuiscetur nisi iniurias p̄ras: il
hoc legi⁹ fecisse vir pagan⁹ impia potē-
tia p̄ditus: et iō ad vleſendū potēs: quid
deberet sacere chīan⁹ ad hoc sue legi⁹
dato ligatus. Sed heu q̄ pagens p̄eo
res facti sūt chīani. Et dicitis apparet
liter b. bernard⁹ prolius p̄temp̄t mundanā:
ta: sic nobis reliq̄ exemplū p̄tenende m̄
danitatis: p̄ter q̄d recte dicem⁹ q̄ memo-
ria ei⁹ in benedictiō est.

Hōm est exemplū erudiēde frat̄is
tatis. D. an. xy. Qui ad iusticiā eru-
diūt multos erūt q̄s stelle in p̄o-
tuas eternitatis. Eruditūt aut̄ brūs ber-
nardus alios tripli doctrina.

Prima est doctrina script̄.

Secondā est doctrina verbō.

Tertia est doctrina factoz.

Prima est doctrina sc̄pto-
riū. Multos em̄ libellos: mltas ep̄las: tm̄l-
tos sermones p̄script̄: q̄bus illustrat ecclē-
sia. Et p̄fecto ex sc̄ptis suis apparet q̄s af-
fectus fuerit circa diuinā. Nafere in amo-
rē dei. vn̄ ip̄e dicebat: Si scribas nō sapit
mibi nisi ibi legero ielum: si disputes aut̄
p̄feras si sapit nisi sonuerit ibi iesus. Hec
ille. Atredebat vnuēs illū q̄d d̄t Aug. Ille
sc̄it q̄ latet et q̄d patet in diuis codicib⁹
charitatē habet in manib⁹.

Secondā est doctrina verbo-
rū. Proverb. ix. In lab̄s sapientia iuuenit
sapientia. Et Eccl. xv. In medio ecclē ap̄et,
rūt os eius et impleuit eū d̄ns sp̄u sapientia.
Hepe vnuēs p̄dicabat et docebat et verba
ei⁹ ignitissima erāt: vt q̄s de altero helia
dicerē possum⁹ de eo illū Eccl. xlviij. Sur-
rexit q̄s ignis et verbū illū q̄s facula arde-
bat. Multos itaq̄ sua doctrina et vnuēs